

verden skulde kende, heller ikke de ærede Medlemmer af dette høje Ting; thi det er et Arbejde, der er foregaaet, om jeg saa maa sige, inden Døre. Men jeg er anmodet om at bringe hans Arbejde til de Herrers Kundskab ved at omdele en lille Beretning for Aaret 1910. Jeg vil bede Dem, før den forsvinder i Bunken, hvad den jo ret hurtigt gør, kigge lidt i den; saa ville De straks komme til det Resultat, at det er en Mand, der har travlt, og derfor mener jeg, at man ikke midt i hans travle Virksomhed, og nu som det gaar allerbedst, skal tage disse 3,000 Kr. bort, da dette jo desværre sikkert vil gøre det umuligt at holde ham længere.

Endvidere er der paa Landbrugsministeriets Budget slettet 4,000 Kr. til de saakaldte „Bøtteudstillinger“. Det er ogsaa beklageligt, men nu tør jeg jo ikke vove at bede om at faa disse 4,000 Kr. satte ind igen. Derimod vil jeg meget varmt anbefale, at man tager de 3,000 Kr., der ere opførte til de store provinsielle Udstillinger, og fører dem over paa disse Smørprøve- eller Bøtteudstillinger. Der bliver i Aarets Løb afholdt — skulle vi sige 120 af disse Udstillinger, og til hver Udstilling møder der 6—10 Mejeribestyrere som Dommere sammen med fagkyndig Assistance, Mejerikonsulenter og Smørgrossererer. Altsaa, 700—800 Mejeribestyrere have hvert Aar Lejlighed til der at faa et lille Kursus i — jeg skal ikke bruge noget stort Ord — Varekundskab, og det er jo ingenlunde uden Betydning for Mejeribestyreren at lære at kende den Vare, han skal fabrikere til daglig Brug, og som jo helst skulde være saa god som muligt. Jeg anmoder altsaa den højtærede Landbrugsminister og det ærede Finansudvalg om at flytte disse 3,000 Kr. fra de provinsielle Udstillinger over paa Bøtteudstillingerne. De provinsielle Udstillinger have haft deres store Betydning, ja banebrydende Betydning, men jeg tror ikke, de have samme Betydning nu. Og vil man endelig opretholde en saadan Aarsrevue, en saadan Parade, som det jo i alt væsentligt er, maa man virkelig selv betale det.

Saa har jeg et Par enkelte Henstillinger til den højtærede Trafikminister. Jeg henstiller til ham, om man ikke nede ved Masnedsund kunde faa en lidt mere

bekvem Adgang til at komme over med Automobil, thi det er ingenlunde en Fornøjelse at skulle rejse fra Sjælland til Lolland-Falster i Automobil. Man bliver kørt op i en Jernbanevogn, saa kører man over Broen, og saa kommer man ud at sejle og endelig en Gang, naar alt gaar vel, til Falster, men det varer længe. Denne Fremgangsmaade er jo lidet tidsvarende i Forhold til den ret store Trafik, der er paa denne Route, som mere og mere hver Sommer bliver brugt af Automobilister. Og det er ingenlunde uden Betydning, thi mange af de Automobilister, som komme Syd fra, have, naar de komme, Penge i Lommen, som de bruge her i Landet. Men det er jo en Skræk for dem at skulle over ad denne Route. Jeg henstiller, om man ikke, som man gør ved de andre Overfartssteder, hvor man har Dampfærger, kunde køre lige ud paa Færgen med sit Automobil og blive befordret paa denne Maade. Man siger, at Broen ved Masnedsund ikke er egnet til at befares med Automobiler. Det kan godt være, men det maa med meget ringe Bekostning kunne indrettes saaledes, at den egner sig dertil. Broen er naturligvis stærk nok, men det er Brodækket, man mener er for svagt til at bære et Automobil. Brodækket er jo egentlig ikke tænkt at skulle være til andet end at passeres af Jernbanel personale, men saa maa man forstærke det lidt. Det kan ikke koste ret meget. Jeg vil meget anbefale, at dette tages under velvillig Overvejelse.

Endvidere anmoder jeg den højtærede Trafikminister om en Gang igen at tænke over, om det sidste Persontog fra København om Aftenen til Nykøbing ikke kunde faa Lov at holde ved Tingsted Station. Jeg takker paa Tingstedboernes Vegne, fordi Morgentoget fra Nykøbing til København fik Lov til at holde der, men det er i høj Grad ubehageligt, at alle disse Mennesker, der bo ude ved Tingsted, hvor de have Stationen midt imellem sig, skulle køre lige forbi deres Station nu i disse mørke Aftener til Nykøbing, for derefter at køre fra $\frac{3}{4}$ til 1 Mil hjem. Hvis det nu var et Tog, som havde international Forbindelse, maatte man jo bøje sig derfor, men det har dette Tog jo slet ikke, det skal ikke længere end til Nykøbing;